

Paaswake 3-4-21 Antonius van Padua

Inleiding

Alles donker – niets beweegt – als in doodsslaap wachten wij op wat komt. Vanavond gaat wachten over in waken. Waken is actief: de wacht houden, hoeden, opblijven, opletten. Waken doen we bij een stervende, bij dreigend gevaar, bij de verwachting van een bijzondere gebeurtenis. Op deze avond willen we waakzaam zijn om Pasen te vieren. Wij houden de wacht, want het gaat om de overgang van dood naar leven. Donker wordt helder. Niet de dood houdt ons vast, maar het leven. Wat een mooi woord – paaswake. De wacht houden bij Pasen, opblijven bij het leven, een vuur ontsteken dat nooit meer dooft.

Vuur Paaskaars Paaszang Genesis 1 Lied

Gebed

Alsof iemand ons bij naam heeft geroepen - Dan zal ik leven. Ja, God, geef ons leven, opdat wij wakker blijven bij het wonder van deze gave. Wij vragen U dat – door de Opgestane, Jezus Christus onze Heer en Broeder. Amen

Ezechiël 36:25-28 Alleluja Lucas 24:1-12 Lied

Overweging

Ons leven heeft een begin en een einde. Op alle fronten speelt het zich af tussen geboren worden en sterven. Een dag, een week, een jaar: ze beginnen en lopen ten einde. Wijzelf en wat wij opbouwen - een huis, een carrière, een partij - brokkelt af, is niet bestendig tegen de druk van de tijd. Wij leven voortdurend in het geheim van begin en einde. Daar gaat deze paaswake over. In termen van de schriftlezingen die wij zojuist hoorden, staan wij tussen het verhaal van de schepping en het visioen van de opstanding.

Tussen schepping en opstanding is er een levensproces van opbouw en afbraak dat zich voltrekt van de oertijd tot de eindtijd. Begin en einde lossen elkaar af in elke vorm van leven. Die beweging, dat verloop van leven is niet gemakkelijk te vatten. Het kan heel vanzelfsprekend leiden tot een kritische evaluatie. 2500 jaar geleden beklagt de Bijbelse psalmist zich in een gebed: 'Zeventig jaar duren onze dagen, of tachtig als we sterk zijn. Het beste daarvan is moeite en leed, het gaat snel voorbij en wij vliegen heen'. Voor veel mensen tot op de dag van vandaag blijft dit een bizar feit; het bestaan is vluchtig en tenslotte zonder

uitzicht. Wij zijn erin gekomen en worden meegevoerd in het op en af van de afwisseling tussen ontstaan en vergaan. Voor velen is er geen onderliggend doel in de reeks van gebeurtenissen die het leven stempelen. Het is zoals het is. Er is geen zekerheid. Alleen de dood is zeker. Stom toeval lijkt ons te regeren.

Tegen die schijnbaar voor de hand liggende feiten in vieren wij Pasen, dat is doortocht. Niet onderworpen aan de blinde gang van de geschiedenis. Wij laten ons daarvan overtuigen door het leven van Jezus. Hij heeft geworsteld en getwijfeld. Hij heeft geleden en is gekruisigd. Zijn leven lijkt een mislukking. Wij vieren de dood waaruit hij is opgestaan. Waarom? Omdat in zijn leven er één constante is die zin en betekenis geeft. God is met hem, in het begin en, door alle twijfel heen, in het einde. Zijn leven speelt zich af in de aanwezigheid van de Eeuwige die begin en einde met elkaar verbindt. Jezus heeft ten volle beleefd wat de Passion in Roermond dit jaar uitzong 'Ik ben er voor jou'.

In de paasuitgave van 'Antonius onderweg' heeft Rob van Woerkom prachtig over deze dingen gemediteerd. Onze hoop is gegrond in het verbond dat God met ons sluit. Wie dit ziet, wie daar gevoel voor heeft, kan zich toevertrouwen aan wat het leven geeft. Ik citeer Rob: 'Een roemloos einde? Nee zo is het niet gegaan. Dat is het grote geheim dat wij vieren met Pasen: dat op de plek van ultiem verlies, ultieme dood, waar alle hoop verdwenen is, God Christus nabij was.' Zo is Hij ook ons nabij.

Om ons dat weer te binnen te brengen, gaan we nu langs drie wegen het bewustzijn aanscherpen dat we geroepen zijn om te leven. Dat is: te leven in Gods aanwezigheid.

Voor wij de eucharistie vieren, doen wij dat allereerst door de namen op te roepen van mensen die ons voorgingen in het besef dat leven met God sterk is als de dood.

Vervolgens zullen we het doopwater zegenen, bron van nieuw leven.

En in de derde plaats belijden wij ons geloof als een bevestiging van ons doopbeloften.

Slotgebed

Eeuwige, door alle eeuwen heen bent U met ons op weg. Bevrijd ons van vergeefsheid en moedeloosheid. Zet ons in het licht en schenk ons Uw toekomst en zegen. Dat vragen wij U door hem die Uw licht is, Jezus Christus onze broeder en Heer. Amen.